Написав Яна Демчук
Вівторок, 18 березня 2014, 03:23

Мир тобі,улюблена Творцем,
Дорога мені сестра Світлана!
Ми усі перед Його лицем
І нема в моїх словах омани.

Знаєш ти,свята рука Отця
Нас веде у радості і горі,-
Часто потішає думка ця,
Не дає тонуть в життєвім морі.

Грізні хвилі..Страшний буревій
З кожним днем здіймаєься все вище,
Знаю я :Спаситель мій живий,
Жереб мій тримає Бог Всевишній.

Це про мене,сестро,ну а ти?
Є іммунітет до бичування?
Ради ран Ісуса тим прости,
Хто сам себе тішить віршуванням

І безглуздо топче дивний дар,-
Здатність проникать в душевну тайну..
То злітати ввись,в обійми хмар,
То зринать в криницю життєдайну.

Ну не всі в травиночці малій
Можуть серцем Господа побачить,
І відчути голос вод живий,
І почути,як трембіта плаче..

Як з берізки скрапує сльоза,
У якій відбитись може небо,
Як тремтить від холоду лоза,
Лист останній тулячи до себе..

Прощавай!Я вдячна за любов,
Що знайшла мене підтримать сили,..
Непомітно,тихо час зійшов,
Мов останній сніг весною білий..

Хай тебе Господь благословить
І зітре з очей сльозу нестримну!
Вірю буде та чудова мить
Що тебе на сайті ще зустріну..